

Civilinės teisės ir civilinio proceso praktinė užduotis

Tiekėjas ir pardavėjas sudarė uniformų gaminimo ir pardavimo sutartį, pagal kurią tiekėjas įsipareigojo kas mėnesį pagaminti ir parduoti po 1150 vienetų lauko uniformų, skirtų Lietuvos kariuomenei. Sutartyje numatė uniforminiams kostiumams privalomus techninius reikalavimus. Tiekėjas įsipareigojo per vienerius metus pagaminti ir parduoti pirkėjui 13 800 vienetų tokių kostiumų. Vieno uniformos komplekto kaina – 136 Lt. Šalys susitarė, kad pirkėjas turi teisę kontroliuoti pristatomas prekes nukreipdamas prekės kokybės tikrinimą į akredituotą laboratoriją. Sutartyje buvo numatyta teikėjo teisė pakeisti nekokybišką prekę nepažeidžiant bendrųjų prekių tiekimo terminų. Už sutartyje numatyto termino tiekti po 1150 vienetų uniformų kas mėnesį praleidimą tiekėjui buvo numatyti delspinigiai – 0,5 proc. dydžio nuo nepateiktos prekių vertės.

Teikėjas audinį, iš kurio siuvo uniformas, pirkė savo nuožiūra iš trečiojo asmens.

Tiekėjas sutartį vykdė nesilaikydamas pardavimo terminų ir patiekė tik 9395 uniformų komplektus. Dalį uniformų pirkėjas pripažino nekokybiškomis – pagamintoms iš nepakankamai atsparaus lauko sąlygomis audinio, prašė teikėjo pakeisti uniformas, bet, nustatytu laiku jas tiekėjui nepakeitus, pirkėjas sutartį nutraukė ir sudarė sutartį su kitu tiekėju ne tik dėl negautų likusių uniformų, bet ir dėl didesnio jų kiekio. Vieno komplekto kaina – 177 Lt.

Pirkėjas kreipėsi į teismą ir prašė priteisti iš tiekėjo 32 000 Lt netesybų už pavėluotai pateiktas uniformas. Kartu pirkėjas prašė priteisti 230 805 Lt nuostolių kaip kainų skirtumą už nepagamintas uniformas, kurias teko pirkti didesne kaina, nes kitas tiekėjas galėjo pasiūti uniformas per labai trumpą laiką tik esant gerokai didesnėms kainoms, t. y. už 177 Lt už komplektą.

Tiekėjas prašė ieškinį atmesti kaip nepagrįstą, nes neįrodyta, kad uniformos buvo pagamintos iš nekokybiškos medžiagos; medžiagos tyrime jis nedalyvavo; visus veiksmus ieškovas atliko vienasmeniškai ir neteisėtai nutraukė sutartį; nelaiko save atsakingu už kainų skirtumus, nes sudaryti kitos uniformų pirkimo sutarties pirkėjas neturėjo pagrindo.

Klausimai :

1. *Kokiam teismui teisingos tokios kategorijos bylos?*
2. *Kas turėtų būti bylos šalys, turint galvoje, kad nekokybišką audinį pateikė trečioji šalis, sudariusi audinių tiekimo sutartį su pardavėju, gaminusiu ir pardavusiu pirkėjui uniformas?*
3. *Kokiu procesiniu dokumentu: priešieškiniu ar atsikirtimu į ieškinį pakanka ginčyti vienašališką sutarties nutraukimą?*
4. *Koks iš nurodytos fabulos sutarties pažeidimas gali būti pagrindas sutartį nutraukti vienašališkai prieš terminą?*
5. *Ar galima sutartį nutraukti prieš terminą ir reikalauti sutartinių netesybų už termino praleidimą?*
6. *Kada ir kokiomis sąlygomis galima sudaryti nutrauktą sutartį pakeičiančią sutartį?*
7. *Kaip skaičiuojami nuostoliai vieną sutartį pakeičiant kita? Kokie šiuo atveju gali būti nuostoliai?*
8. *Ar galima prašyti priteisti netesybų ir nuostolių? Koks jų santykis?*
9. *Kokie galimi pareikštų reikalavimų teisme sprendimai?*

2013-10-11

Baudžiamosios teisės ir baudžiamojo proceso praktinė užduotis

Telefono savininkė kreipėsi į policiją ir pranešė, kad, grįžusi namo, rankinėje nerado savo 300 Lt vertės mobiliojo ryšio telefono su išankstinio mokėjimo „Tele 2 pildyk“ SIM kortele ir kad jis tikėtina buvo pavogtas iš jos rankinės visuomeniniame transporte. Pranešėja teigė skambinusi savo numeriu, bet niekas neatsiliepė. Po to į skambučius atsilepdavo balso įrašas, kad telefonas išjungtas arba yra ne ryšio zonoje. Buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas pagal BK 178 str. 2 d., tyrimo metu buvo nustatyta, kad šiuo telefonu naudojasi Veiveris, kuris veikiantį telefoną rado automobilių stovėjimo aikštelėje prie prekybos centro, sniego pusnyje. Parnešęs telefoną namo, įdėjo savo kortelę ir pradėjo telefonu naudotis.

Veiveriui buvo pareikšti įtarimai pagal BK 178 str. 4 d. inkriminuojant, kad jis pagrobė svetimą nedidelės vertės mobiliojo ryšio telefoną, nes, radęs veikiantį telefoną, nesiėmė jokių veiksmų identifikuoti savininką ir atiduoti jam telefoną, nors galėjo tai padaryti, neatsiliepė į skambutį, o tai rodo tikslą pasisavinti svetimą turta.

Veiveris dėl jam inkriminuotos vagystės kaltu neprisipažino, teigė, kad telefoną ne pagrobė, bet rado, pagalvojo, kad jis yra tiesiog išmestas. Į skambutį neatsiliepė, nes jo neišgirdo. Nežinojo, kad turi ieškoti telefono savininko.

Vykdamas ikiteisminį tyrimą dėl Veiverio padarytos veikos, suėjo apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo senatis. Tačiau prokuroras bylos šiuo pagrindu nenutraukė. Atsižvelgęs į tai, kad tiek nukentėjusioji, tiek įtariamasis, nepaisydami suėjusios senaties, prašė bylą atiduoti teismui tiesai nustatyti, prokuroras surašė kaltinamąjį aktą ir perdavė bylą į teismą su kaltinimu pagal BK 178 str. 4 d.

Argumentuotai pasisakykite šiais klausimais:

- 1. Kokių procesinių veiksmų turi imtis teisėjas tokioje situacijoje? Kokį procesinį sprendimą, jūsų manymu, turėtų priimti teisėjas?*
- 2. Ar Veiverio padaryta veika (pagal fabuloje išdėstytus faktus) atitinka vagystės požymius?*